

בית הדין הארצי לעבודה

עבל000078/03		
--------------	--	--

המערער

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

בפני: סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין, השופטת נילי ארד, השופטת ורדה וירט-לבנה

בשם המערער: עו"ד איתמר כהן

בשם המשיב: עו"ד עמירם סבר

פ ס ק ד י ן

סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין

המערער נפגע בעבודה. בית הדין האזורי, השופט ארי תיבון (בל 002479/01) קיבל את ערעורו של המוסד לביטוח לאומי על החלטת הועדה הרפואית לעררים אשר הפעילה את סמכותה לפי סעיף 14 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 והתאימה את נכותו של המערער, שאינה קיימת ברשימת הליקויים, לנכות קיימת ברשימה. בפנינו מסתמך המוסד לביטוח לאומי על פסק דינו בעניין שרון פז (עבל 001137/02 שרון פז – המוסד לביטוח לאומי – לא פורסם). ציינתי כבר במספר הזדמנויות כי בעיני ניתן פסק דין זה מתוך טעות. אני סבורה ששיקול הדעת של הועדה הרפואית לעררים לפי סעיף 14 הנ"ל מאפשר לה לשקול התאמה הן במהות הנכות והן באחוזי הנכות. זו היתה תכליתו.

הערעור נדון לפי רשות שניתנה למערער על ידי השופט עמירם רבינוביץ (בר"ע 001221/02).

העובדות וקביעת בית הדין האזורי

למערער פגיעה מעבודה באוון. ממצאה של הועדה הרפואית לעררים הוא כי למערער טנטון שאינו קבוע. הועדה ביצעה תיאום עם סעיף 3472 II לרשימת הליקויים המתייחס לטנטון קבוע. זאת מאחר וברשימת הליקויים מצוי טנטון קבוע בלבד ולא מצוי בה טנטון לא קבוע באוון. המוסד לביטוח לאומי ערער על החלטתה זו של הועדה הרפואית לעררים ובית הדין האזורי קיבל את

הערעור. בית הדין האזורי קבע כי תקנה 14(א) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 מקנה לוועדה סמכות להתאים את הליקוי לליקוי קיים. אך אליבא דבית הדין האזורי יישמה הוועדה לא נכון את הסמכות הנתונה לה בתקנה 14(א).
על כך מלין המערער בפנינו.

סמכות הוועדה הרפואית לעררים לפי תקנה 14

השופט עמירם רבינוביץ פירט בהחלטתו ליתן רשות ערעור סיכם את ההלכה באשר להתאמה לסעיף ליקוי הנמצא ברשימה. הוא הביא מהדברים שנקבעו בדב"ע לג/0-29 גמליאל חזקיהו – המוסד לביטוח לאומי, (פד"ע ד', 424):

דין מוס, ליקוי או פגם כלולים בתוספת במשמעות הנ"ל אך קיים מוס, ליקוי, או פגם שיש בהם כדי לתרום לנכות כמוגדר בסעיף 59 בחוק, היינו – יש בהם כדי לפגוע, אם מעט ואם הרבה, בכושר העבודה, חייבת הוועדה הרפואית לתת דעתה לתקנה 14 לתקנות הנכות, ולשקול את הפעלתה. לשון אחר, בעוד שבמוס החלול במבחנים, חייבים לקבוע את דרגת הנכות בתאם לנקוב לצידו של המוס, חייבים במקרים שלא נכללו במבחנים, להתייחס ותחילה לשאלה האם קיים מוס, קטן או גדול, אם קיימת נכות במשמעות הנ"ל, ואם קיים – חייבים לפעול כאמור, לעניין תקנה 14 לתקנות הנכות.

השופט רבינוביץ ציין כי "לכאורה היה מקום להפעיל את תקנה 14(א) לתקנות ולבצע תיאום".

דבריו אלו של השופט עמירם רבינוביץ מקובלים עלי. המוסד לביטוח לאומי הסתמך בעיקרי הטיעון שהוגשו לנו על פסק הדין בעניין שרון פז (עבל 001137/02 שרון פז – המוסד לביטוח לאומי – לא פורסם). בעניין יפה בן דוד ציין השופט עמירם רבינוביץ וכן ציינתי אני בר בעניין הוועדה הרפואית לעררים (עע 001363/04; עע 000196/05 מדינת ישראל, משרד הבריאות – יפה בן דוד וסוזן בלילטי – טרם פורסם) כי לדעתי טעינו בפסק דיננו בעניין שרון פז הנ"ל. שם נדונה החלטת ועדה רפואית לעררים הדנה בנפגעי טיפול בגזזת. ברי שניתן לקבוע אחוז נכות שונה מזה שבתוספת וכן נכות מתואמת גם אם זו אינה נמצאת ברשימת הליקויים. הדבר נתון לסמכותה של הוועדה מכוח תקנה 14 לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956. תקנה זו דנה בהתאמה:

14(א) דרגת נכות של נפגע לגבי ליקוי שלא פורט בתוספת, תיקבע לפי האחוז הקבוע לצד פגימה אשר לדעת הוועדה דומה לליקוי הנפגע.
(ב) החליטה הוועדה שלא ניתן לקבוע דרגת נכות כאמור בתקנת משנה (א) - תקבע, על פי שיקול דעתה, את אחוזי הנכות בהתחשב במבחנים שנקבעו בתוספת לגבי אותו איבר או אותה מערכת, ובהתחשב בסוג הפגימה ובהגבלה שגרמה לנפגע.

הנה כי כן מתקבל הערעור. מאחר ומדובר בחזרה מהלכת בית הדין אין אנו משיתים על

המוסד לביטוח לאומי הוצאות משפט.

ניתנה היום, י' בטבת תשס"ו (10 בינואר 2006) בהעדר הצדדים.

השופטת ורדה וירט-ליבנה

השופטת נילי ארד

סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין